

DOÇ. DR. AHMET DURAN HOCAMIZIN ARDINDAN

Fakültemizin mütebessim simalarından ve müşfik tavırlarıyla gönüllerde hoş bir yer edinen Ahmet Duran hocamızı ahirete uğurlamanın burukluğunu yaşıyoruz. Bu vesileyle kendisine tekrar Yüce Allah'tan rahmet dilerken onu biraz daha yakından tanıtmak istiyoruz.

Hatay'ın Kırıkhan ilçesi nüfus kütüğüne kayıtlı olan Ahmet Duran hocamız 1951 yılında Yayladağı (halen Altınözü) ilçesine bağlı Erbaşı Köyü'nde doğdu. İlkokulu kendi köyünde bitirdi. Hafızlığını Antakya'da yaptı. Tashih-i hurûf ve talim derslerini Antakya'nın tanınmış üstatlarından Habibunneccar Camii İmam-Hatibi merhum Fuat Şenses Hocaefendi'den aldı.

Hatay'da başlayıp Gaziantep'te devam ettiği İmam-Hatip okulundan o dönemde Milli Eğitim Bakanlığı'nın sağladığı imkânı değerlendirerek 5. 6. ve 7. sınıfa ait derslerin sınavlarını bir yılda vermek suretiyle 1972'de mezun oldu. İlahiyat (İslami İlimler) Fakültesi'ni 1983'te Erzurum'da bitirdi. 1975/1976 yıllarında askerlik hizmetini ifa etti. 1987-1989 yıllarında Diyanet İşleri Başkanlığı'nca ihtisas yapmak üzere Mısır'a gönderildi.

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Öğretim Üyesi ve Harran Üniversitesi eski Rektörü Prof. Dr. Servet Armağan yönetiminde “İslam Hukukunda İkrar ve Hükmü” adlı doktora çalışmasını Prof. Dr. Kâfi Dönmez, Prof. Dr. Celal Yeniçeri ve tez danışmanından oluşan jüri huzurunda 09.01.2001 tarihinde İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi’nde savunarak İslam Hukuku doktoru unvanını aldı.

Altı yıl İmam-Hatiplik, beş yıl Erzurum İl İmar Müdürlüğü’nde memurluk, Erzincan Çayırılı, Adıyaman Gerger, Adıyaman Kâhta ve İstanbul Avcılar ve 2010 yılına kadar Sarıyer’de müftülük yaptı. 2013-2018 yılları arasında da Afyon Kocatepe Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi Öğretim Üyesi olarak; İslam Hukuku, İslam’da Aile Hukuku, İslam İbadet Esasları ve Arap Dili ve Belagati derslerini okuttu. 2017 yılında Doçent unvanını aldı. 2018 yılı Eylül ayında yaş haddinden emekli olan hocamız Ahmet Duran, evli ve dört çocuk babasıydı.

Fakültemizin çınarı Ahmet Hoca...

Yaşının ilerlemiş olmasına, geçirdiği rahatsızlıkların engellemesine aldırmadan, her çağrılan yere ilim aşkıyla gitmeye çalışan, bir çoğumuzun göze alamayacağı şekilde neredeyse her hafta İstanbul-Afyon arası durmadan mekik dokuyan, ruhu ilim aşkıyla tutuşan bir genç...

Ahmet Hoca’nın ardından onu tanımlayacak cümle ilim ve rıza-i Bârî aşkının hiçbir engel tanımayacağıdır. Fakültenin en tecrübeli ve aynı zamanda en gayretkâr hocalarından... Beden yorulsa da ruhu yorulmadan devam eden, son anına kadar Allah’ın rızasını aramak ve anlatmaktan geri durmayan çınar... Daima mütebessim, daima güler yüzlü, karşısındakini kırmaktan imtina eden, öğrencilerine kıyamayan şefkatli bir baba... Öğrencilerine dersin sadece bilgi yüklemekten ibaret olmadığını gösteren, hayatın zorluklarına karşı da onları hazırlayan, bilinçsiz ve plansız cesâretin cehaletten geleceğini öğütleyen bir hoca...

Kendisinin yerine göre öğrencisi, yerine göre mesai arkadaşı olmaktan gurur duyduğumuz, tecrübe ve birikimini, ilim aşkını hayranlıkla takip ettiğimiz Ahmet Hocamıza Allah Teâlâ’nın cennet bahçelerinden nasip etmesini, Hz. Peygamber’in yanında Livâü’l-hamd sancağının altında gölgelenmesini niyaz ediyoruz. Biz onun Allah’ın rızasını kazanmaya çalışan bir Mü’min olduğuna şahidiz. Allah rahmetinden ayrı bırakmasın. Kabri ve mekânı cennet olsun...

Fıkıh Anabilim Dalı Öğretim Elemanları

19 Mayıs 2019 Pazar günü aramızdan ayrılan merhum hocamız uzun yıllar devletin farklı kademelerinde önemli hizmetler deruhte etti. Tam bir İstanbul beyefendisi olan Ahmet Duran hocamız, zarafeti, nezaketi ve misafirperverliği ile hepimize örneklik teşkil ediyordu. Yaşı kaç olursa olsun yanında olana hizmeti görev sayan, izzet-i ikram

sahibi olan, bulunduğu her ortamda gerek uzun meslek hayatından gerekse hayatın bizzat kendisinden ders vermeyi ihmal etmeyen bir yanı vardı. Hocamızın belki de en dikkate değer tarafı engin hoşgörü sahibi olmasıydı.

Çalışma hayatı boyunca uyumlu tavır göstermeyi ihmal etmeyen hocamız, fedakâr bir şekilde hiç üşenmeden yapılması gereken işleri yapar, gidilmesi gereken yere koşarak giderdi. Katıldığı resmî ve gayr-i resmî pek çok programda mensubu olduğu ve yaşamaya gayret ettiği İslam dinini temsil adına ciddiyetle çaba gösteriyor, insanların dini sevmeleri hususunda oldukça gayretkâr davranıyordu.

Birlikte geçirdiğimiz 6 yılda kendisinden çok şey öğrendiğimiz Merhum hocamıza Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı ve sabır diliyoruz. Mekânı cennet olsun inşallah.

Dr. Öğr.Üyesi Ersan ÖZTEN

Ahmet Duran hocamız fakültemizin başlangıcından itibaren kader birliği yaptığımız ve bizlere güler yüzü, sevecenliği, azim ve çalışkanlığı gibi birçok vasfıyla örnek olmuş güzel insanlardan bir tanesiydi. Bu gök kubbede ve gönüllerimizde hoş bir sada bırakarak o da her fani gibi ebediyet yurdu olan dâr-ı bekaya irtihal etmiş oldu. Sonsuzluk yolcusu olan insanoğlunun en temel arzusu unutulmamak, yok olup gitmemektir. Biz inananlar için ise yok oluş değil, sadece sonsuz ve güzel bir hayatın başlangıcı vardır. Bu açıdan mümin için güzelliklerin ilk basamağı olan berzah yolculuğunun sonunda Ahmet hocamıza iyilik, esenlik ve huzur diyarı olan cennet bahçelerinde sonsuz nimetleriyle muamele etmesini Yüce Mevla'dan niyaz ediyoruz. Onun gerçek bir muvahhid ve samimi bir Müslüman olduğuna bizler şahadet ediyoruz...

Hocamızı birçok güzel hasletıyla tarif etmemiz mümkün olmakla birlikte her zaman şu önemli özellikleri ön planda olmuştur: Tebessüm, ihlas, merhamet, nezaket, beyefendilik, azim, çalışkanlık... O, daima mütebessim yüzünü hem bizlere hem de

öğrencilerine karşı bütün cömertliğiyle göstermiştir. Onun babacan ve sevecen tavrı en katı kalpli insanın bile yumuşamasına vesile olacak tarzındandı. Tebessüm sadakasını her zaman infak eden, herkese şefkat ve merhametle yaklaşan, hiç kimseyi kırdığına şahit olmadığımız, ilerleyen yaşına rağmen azim ve çalışkanlığına her zaman imrendiğimiz bir büyüğümüzü kaybetmedik aslında... Dünya döndükçe gönlümüzde olan ve hatıralarımızda yâd edeceğimiz samimi bir dost kazandık. Ahmet ağabeyimizin bize örnek olduğu öne çıkan en önemli özelliklerinden birisi de yaşıyla ters orantılı olarak hareketliliği, ilme olan düşkünlüğü ve çalışmaya olan tutkusuydu. Uzun yıllar yaptığı idarecilik tecrübesinden sonra hep gönlünde olan akademiye ve ilim hayatına intisab ederek kısa sürede doçent olması da bunun bir göstergesiydi. Bu açıdan alimlerle, ariflerle, salih ve müttaki kullarla birlikte olmasını ümit ve temenni ediyoruz...

Yaşı çok fazla olmasa da edindiği uzun hayat tecrübesini bizimle her paylaştığında bilgi ve tecrübeye dair bir açığımızı kapatmış olduğunu şimdi daha iyi anlıyoruz. Çoğunlukla çay eşliğinde süren uzun sohbetlerimiz günün ve derslerin yorgunluğunu bize unutturan bir tatlı ikramı olarak kalacak hafızalarımızda. Her sohbetinde başka bir dünyanın kapılarını açan naif lisanından birçok şey öğrenmeniz mümkündür. Çayın yanında alınan bir tatlı misali güler yüzlü simasıyla ve nazik diliyle saatler süren sohbeti, çoğunlukla zamanın dışına çıktığımız hissini uyandırırdu bizde... Yorulmak bilmeyen bedeni, bitmeyen enerjisi ve tükenmeyen sabrıyla gençlere ve öğrencilerimize günümüzün ihtiyacı olan ilim, amel, ihlas ve dava şuurunu hal diliyle her fırsatta hatırlattığını söyleyebiliriz. Kendisini her zaman hatırlayacağımız kıymetli ağabeyimize, ikram ve ihsan sahibi olan Zül Celal Hazretlerinden ikramlarının en güzeliyle muamele etmesini temenni eder, başta ailesi olmak üzere bizlere ve ilim camiamıza sabr-ı cemil niyaz ederiz...

Dr. Öğr. Üyesi Mücteba ALTINDAŞ

Ahmet Duran hocam ilim ehli bir insandı. Benim babam yaşında olmasına rağmen bana arkadaşça davranıyordu. Birlikte teşrik-i mesainin dışında ortak birlikteliklerimiz oldu. Bir Ramazan ayında hocam merkez İmaret camiinde programda yazılmış olan vaaz için verdiği söze bağlı kalmak üzere bir hafta burada beklemişti. Ama vaaz günü ona haber verilmeden vaaz kürsüsüne başka birisi çıkınca buna çok kızmış, verilen sözde durulmamasından dolayı içerlemişti. Hocamın evinde hocamla beraber başka yerde lezzetini alamadığım Hatay usulü çok çorba içtik. Hocamdan geçmişe dönük ders niteliğinde çokça hatıra dinledim. Ahmet hocam muhabbet ehli olmanın yanında benden geçti demeyip akademik olarak makale, kitap çalışmalarını da iştiyak ve özveriyle devam ettiriyordu. Bu açıdan çalışma azmi beni de etkilemiştir. Allah ömür verseydi ilmi çalışmalarına devam etmeyi planlıyordu. Bu yönüyle mine'l-mehdi ile'l-lahd düsturuna

sahip bir ilim adamı olduğunun yakinen şahit olduğum hocama Allah gani gani rahmet etsin.

Öğr. Gör. Hasan Hüseyin HAVUZ

ÖĞRENCİLERİNİN GÖZÜYLE AHMET HOCA...

Hazırlık dönemindeydik Ahmet Hocamız da hep "Hz. Aişe" diye takılırdı bana.

O sıralar okulu bırakmak istiyordum. Herhalde anlamış olmalı ki bir gün çağırıp bir derdim olup olmadığını sordu. Ben de okulu sevmediğimi, Arapça'yı yapamadığımı ve okulu bırakmak istediğimi söyledim. Öyle olmaz dedi biraz sohbet ettik. Benimle aynı dertten muzdarip bir arkadaş daha vardı yanımda. "Derse girmeden 1 saat önce yanıma gelin." dedi. Bize okuyacağımız bölümleri okutup hatalarımızı düzeltti. Sonra derste o bölümü işledi. Önce rastgele seçimle birkaç arkadaşta okuttu. Bize çalıştırdığı bölüm gelince "Hadi sen oku bakalım." dedi. Biz de önceden çalıştığımız için hatasız okuduk. Ardından sınıfta bize övgüde bulundu sanki o bizi öncesinden çalıştırmamış gibi. Belli süre böyle devam ettik. Açıkcası o dönem benim için motive süreci olmuştu. Hala bu okuldaysam Ahmet Hoca'nın emeği ve desteği sayesinde. Allah ondan razı olsun, mekanını cennet eylesin inşaallah.

Seval AKARSU

Cuma günüydü. Dersimiz bitmiş, arkadaşlarla yurda gitmek üzere durakta otobüs bekliyorduk. Namaza da az bir vakit kalmıştı. Ahmet Hocamızı gördük ve selam verdik. Bize mütebessim çehresiyle taksi beklediğini söyledi. Taksi geldiğinde hocamız bize nereye gideceğimizi sordu. Biz de “Yurda gitmek için otobüs bekliyoruz” cevabını verince Bize taksiye binmemizi söyledi. Biz gerek olmadığını söylediysek de hocamıza dinletemedik. Hocamızın ilk defa sesini yükselttiğini ve bizi azarladığını duyduk. O azardan sonra binmek zorunda kaldık. Yolda bizimle adeta arkadaş gibi sohbet ederek tavsiyelerde bulundu ve tecrübelerini aktardı. Hocamız namaz için cami yanında indiğinde yurda kadar olan ücreti de taksiye vererek bizi yolcu etti.

Yine bize her karşılaştığımızda “Melekler” diyerek hitap eder, derslerinden geçmemiz için bizden çok o gayret ederdi.

Hocamızın bize karşı hep hüsn-i niyetle davranması ve babacan tavrı, aklımızdaki üniversite tasavvurunu, ulaşılamaz ve konuşulamaz zannettiğimiz hoca imajını yıkmayı sağladı. Bu yönü sayesinde fakültemiz bizim bir an önce bitirip kaçmaya çalıştığımız soğuk çehreli okul binasından çok asla ayrılmak istemediğimiz bir ev mesabesine dönüştü.

Atike KIZILÇAM

كل جسور جهول

Hocamın beni en etkileyen, aklımdan hiç çıkartmadığım cümlesi. Anadilim olması hasebiyle benimle sürekli Arapça konuşan, kendimi fakülteme ait hissettiren kıymetli hocamın mekanı cennet olsun...

Fatma el-Zehrâ AHMED

Ahmet Hoca, mütevazi kişiliği ile hep kendine hayran bırakırdı. Odasına girdiğimizde ayağa kalkar gelen çok önemli bir misafirmiş gibi davranırdı. Önce kolonya sonra şeker ikram eder hep nazik cümlelerle hitap ederdi. Benim gözümde hep farklı yere sahipti. Bu zamanda (enaniyetin ve ataletin ifratta olduğu) böyle ilim sahibi olmasına rağmen nasıl böyle mütevazi kalabildiğine hep şaşırışımdır. Sınıfta Güneydoğu’dan gelen tek ben olduğum için “Senin özellikle çok iyi öğrenmen gerekir. Oralarda daha çok ihtiyaç var” derdi. Gurbetliğin verdiği hüznü adeta baba gibi gösterdiği ilgi ile azaltırdı. Şu an Doğu’da görev yapıyorum ve onun mütevaziliğini, bir Türk olarak Kürt öğrencisine desteğini kendi öğrencilerime anlatıyorum. Bana sürekli “Şeyh Nurcan” olarak hitap etmesini de hiç unutmuyacağım. Allah hocamın mekânını cennet eylesin.

Nurcan AKIN

"Allah Teâlâ ilmi insanların hafızalarından silip unutturmak suretiyle değil, fakat âlimleri öldürüp ortadan kaldırmak suretiyle alır. Neticede ortada hiçbir âlim bırakmaz. İnsanlar bir kısım cahilleri kendilerine lider edinirler. Onlara birtakım meseleler sorulur; onlar da bilmedikleri halde fetva verirler. Neticede hem kendileri sapıklığa düşer, hem de insanları saptırırılar." (Buhârî, İlim 34; Müslim, İlim 13)

Ahmet Duran hocamız -Allâh ona ve tüm müslüman mevtalarımıza rahmet eylesin (amin)- Erzurum İslami İlimler Fakültesi (veya İlahiyat Fakültesi) mezunuydu. Bir dönem İstanbul'da müftülük yapmıştı.

Bana göre Ahmet hocanın en dikkat çeken yönleri şunlardı:

İyi bir eğitimci ve vizyon/basiret sahibi idi. Ahmet hoca ders esnasında zaman zaman bizleri ileriye dönük cesaretlendirir, bize büyük mevkilerdeki adamlarmış gibi hitap ederdi. Belki de bu bir öngörüsüydü veya öyle olmamızı temenni etmesinden kaynaklanıyordu.

Öğrencileriyle yakından ilgilenirdi. Bir gün, Dikey Geçiş Sınavıyla (DGS) geldiğim Afyon İslami İlimler Fakültesi'nde gireceğim dersliği ararken o dersteydi; daha sonra dersine bir ara vermiş ve sınıftan çıkıp koridorda beni görünce benimle tanışmak istemişti. İlk öyle karşılaşmıştım Ahmet hocayla. Ahmet hocamızı odasında talebelerle ilgilenirken de görüyordum ara sıra. Özellikle sınav kağıtlarına itirazı olanları kırmamaya ve kızmamaya çalışarak ne denli sabırla ikna etmeye çalıştığına şahit olmuşumdur.

- Hafızdı. Verdiği fıkıh dersleriyle ilgili bazı âyetleri ezberlememizi isterdi. Örn. nikah, muharremat ve ferâiz konuları ile ilgili âyetler önemli idi ve sınavlar için ezberlenmesi gerekiyordu. Bazen sınıfla hikmetli söz veya hadis paylaşarak nasihat ettiği de olurdu.

- Zeki idi. Fıkıhın zor meselelerini anlaşılır bir dille aktarmaya çalışırdı. Talebenin dersi iyi dinlemesini, anlamasını ve derse katılmasını isterdi. Zira lügatte fıkıh, derin kavrayış demekti.

- Kolaylık gösterirdi. Mesela sınavlarına hazırlanmamıza yönelik "soru bankası" sistemini uygulardı.

- Vefalı idi. Sınıfta vefadan, fakülte yıllarının çabuk geçmesinden ve daha birbirleriyle tam vedalaşamadan arkadaşlarıyla okulu bitirdiklerini anlatmıştı bir gün. Gerçekten bunda da alınacak dersler var. Babamla ayna fakültede okuduklarını öğrenince buna sevinmişti ve daha çok yakınlaşmamıza sebep olmuştu bu durum. Bilahare telefonda görüşmüşlerdi. Daha sonra babamla yüz yüze odasında sohbet etmek de nasip oldu. Kendisi bizleri de arayıp sorardı. Şahsen hastalığını maalesef geç öğrendim, fakat elhamdulillah onu İstanbul'daki evinde de ziyaret ettim. Kendisi orada bazı anılarını anlattı, tahsilimle ilgili bazı tavsiyelerde bulundu.

Biz ölülerimizi hayırla yâd ve duâ ederiz. Hele ki bu iyi bir âlim idiyse. İşte Ahmet hocamız da inşâallâh bu iyi âlimler arasındaydı. Kendisi mübarek Ramazan ayında vefat eyledi. Bizler kesin olarak biliyor ve inanıyoruz ki ölüm son değildir, yeni bir başlangıçtır. Şimdi hocamız kabrin öbür tarafında. Biz de bir gün oraya gideceğiz.

Cenâb-ı Hakk Ahmet Duran hocamızdan razı olsun ve onu ailesi ve sevdikleriyle birlikte cennette cem eylesin. Bizlere de hocamız gibi Resûlüllâh'ın (sallallâhü aleyhi ve sellem) mirasına en iyi şekilde sahip çıkmayı ve İslami İlimleri en iyi şekilde tahsil edip iman, ilim, amel, ihlas ve güzel ahlak üzere yaşamayı nasip eylesin. Amin.

Fatih ÖZCAN